

01

ΠΟΣΟ ΑΣΦΑΛΗΣ ΕΙΝΑΙ
ΜΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ;

02

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΛΕΞΕΣ ΠΟΤΕ!

03

ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΩΝ
Η ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΠΡΙΝ ΕΜΦΑΝΙΣΤΕΙ
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

04

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ K2
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΠΕΤΑΣ;

ΠΟΣΟ ΑΣΦΑΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ;

Νίκος Κεχαγιάογλου
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ K2

Στο παρόν newsletter θα προσπαθήσουμε να θίξουμε ένα τα πιο υποτιμημένα εργαλεία εταιρικής συνείδησης στην ελληνική αγορά. Οι περισσότερες επιχειρήσεις ασφαλίζουν κτίρια, εμπορεύματα, οχήματα και τελευταία cyber κινδύνους -και καλά κάνουν- αλλά ελάχιστες ασφαλίζουν αυτό που πραγματικά κρατάει όρθια την εταιρεία: τους ανθρώπους που την κατέχουν και τη διοικούν. Δείτε ένα πραγματικό περιστατικό:

Τρεις αδελφοί από τη Θεσσαλία δημιούργησαν πριν από τριάντα χρόνια μια επιτυχημένη εμπορική εταιρεία. Με σκληρή δουλειά, προσωπικές θυσίες και αμέτρητες ώρες προσπάθειας κατάφεραν να μετατρέψουν μια μικρή οικογενειακή δραστηριότητα σε μια επιχείρηση με σημαντικό κύκλο εργασιών, ιδιόκτητες εγκαταστάσεις και δεκάδες εργαζομένους.

Οι τρεις συνέταιροι ήταν πολύ καλοί νοικοκυραίοι και φρόντιζαν την εταιρεία σε κάθε της λεπτομέρεια. Ασφάλισαν τα κτίρια, τα εμπορεύματα, τα οχήματα και τον εξοπλισμό τους. Είχαν ορκωτούς λογιστές, νομικούς συμβούλους και πολύ δυνατές τραπεζικές συνεργασίες.

Υπήρχε όμως ένα ερώτημα που κανείς δεν είχε θέσει ποτέ: Τι θα συμβεί αν ένας από τους τρεις δεν βρίσκεται αύριο εδώ;

Το ερώτημα έπαψε να είναι θεωρητικό όταν ο ένας από τους αδελφούς έφυγε ξαφνικά από τη ζωή σε ηλικία μόλις 56 ετών.

Μέσα σε λίγες ημέρες, οι δύο επιζώντες βρέθηκαν αντιμέτωποι με ένα πρόβλημα που δεν είχαν ποτέ φανταστεί. Το ποσοστό του εκλιπόντος πέρασε στους κληρονόμους του. Άνθρωποι που δεν είχαν συμμετάσχει ποτέ στη διοίκηση της επιχείρησης βρέθηκαν ξαφνικά να διαθέτουν δικαιώματα ψήφου, οικονομικές απαιτήσεις και λόγο στις αποφάσεις.

Οι ανάγκες των κληρονόμων ήταν απολύτως κατανοητές. Η οικογένεια χρειαζόταν εισόδημα και οικονομική ασφάλεια. Οι επιζώντες συνέταιροι, από την άλλη πλευρά, επιθυμούσαν να διατηρήσουν τον έλεγχο της επιχείρησης και να συνεχίσουν το έργο που είχαν χτίσει μαζί επί δεκαετίες.

Το πρόβλημα ήταν ότι η αξία της εταιρείας υπήρχε, αλλά τα χρήματα δεν υπήρχαν. Ήταν δεσμευμένα σε ακίνητα, αποθέματα, μηχανήματα, απαιτήσεις και επενδύσεις. Για να εξαγοράσουν το μερίδιο του εκλιπόντος θα έπρεπε να δανειστούν, να πουλήσουν περιουσιακά στοιχεία ή να αποδεχθούν την είσοδο νέων προσώπων στη μετοχική σύνθεση...

Και κάπου εκεί εμφανίζεται ένας από τους πιο σημαντικούς αλλά και πιο άγνωστους μηχανισμούς προστασίας μιας επιχείρησης: **η διασταυρούμενη ασφάλιση ζωής μεταξύ συνεταίρων.**

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΛΕΞΕΣ ΠΟΤΕ!

Η διασταυρούμενη ασφάλιση ζωής δεν δημιουργεί κέρδος, αλλά δημιουργεί χρόνο, ρευστότητα και σταθερότητα τη στιγμή που όλα κινδυνεύουν να τιναχθούν στον αέρα. Ας δούμε την λογική της.

Κάθε συνétairos ασφαλίζει τη ζωή των υπόλοιπων συνεταιρών για ένα συμφωνημένο ποσό, το οποίο αντιστοιχεί στην οικονομική αξία της συμμετοχής τους στην επιχείρηση και όχι μόνο. Μπορεί να ασφαλίσει και επιπλέον ποσό το οποίο να αντιστοιχεί στις προοπτικές της επιχείρησης κάτι που μια εταιρεία/ οίκος αποτίμησης δεν θα το εκτιμήσει με τόση βαθιά γνώση όση αυτή μεταξύ των συνεταιρών, που γνωρίζουν όλα τα μυστικά της επιχείρησης.

Εάν ένας από αυτούς αποβιώσει ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, καταστεί μόνιμα ανίκανος προς εργασία, η ασφαλιστική εταιρεία καταβάλλει το ασφαλισμένο κεφάλαιο στους κληρονόμους των επιζώντων συνεταιρών έτσι ώστε να υπάρχει το μίνιμουμ της φορολόγησης. Τα χρήματα αυτά δεν προέρχονται από τα ταμεία της εταιρείας, ούτε από τραπεζικό δανεισμό. Προέρχονται από την ασφάλιση. Με τις κατάλληλες καταστατικές τροποποιήσεις οι κληρονόμοι του αποβιώσαντος συνetaίρου υποχρεούνται να μεταβιβάσουν το μερίδιό τους στους εναπομείναντες, αφού πλέον έχουν ικανοποιηθεί οικονομικά.

Έτσι, οι επιζώντες συνétairoi αποκτούν άμεσα τη δυνατότητα να συνεχίσουν απρόσκοπτα την εργασία τους και την ανάπτυξη των επιχειρηματικών τους στόχων. Τελικά οι κληρονόμοι λαμβάνουν μια δίκαιη οικονομική αποζημίωση, ενώ η επιχείρηση συνεχίζει τη λειτουργία της χωρίς αναταράξεις.

“ Το σημαντικότερο όμως όφελος
δεν είναι οικονομικό αλλά είναι διοικητικό. ”

Διότι η πραγματική απειλή πολλές φορές δεν είναι η απώλεια του συνetaίρου αλλά οι συγκρούσεις που ακολουθούν:

Ξαφνικά εμφανίζονται νέα πρόσωπα στη μετοχική σύνθεση. Άνθρωποι που μπορεί να έχουν διαφορετικές προτεραιότητες, διαφορετική φιλοσοφία ή ακόμη και μηδενική γνώση του αντικειμένου.

Σε μια οικογενειακή επιχείρηση μπορεί να είναι σύζυγοι, παιδιά ή συγγενείς. Σε μια εταιρεία φίλων μπορεί να είναι κληρονόμοι που δεν είχαν ποτέ σχέση με τη δραστηριότητα. Το αποτέλεσμα είναι συχνά συγκρούσεις, καθυστερήσεις αποφάσεων, δικαστικές διαμάχες και απώλεια στρατηγικής κατεύθυνσης.

Η διασταυρούμενη ασφάλιση λειτουργεί ως μηχανισμός ομαλής διαδοχής. Προστατεύει ταυτόχρονα την οικογένεια του εκλιπόντος και τους ανθρώπους που συνεχίζουν να εργάζονται για το μέλλον της επιχείρησης.

Δηλαδή εξασφαλίζει ότι μια προσωπική τραγωδία δεν θα μετατραπεί σε επιχειρηματική καταστροφή.

ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΩΝ

Η ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΠΡΙΝ ΕΜΦΑΝΙΣΤΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Οι περισσότεροι επιχειρηματίες γνωρίζουν ακριβώς πόσο αξίζουν τα κτήριά τους, οι πρώτες ύλες, τα εμπορεύματα, την αξία των αποθεμάτων τους, των μηχανημάτων τους ή των επενδύσεών τους.

Λίγοι όμως έχουν υπολογίσει πόσο κοστίζει πραγματικά η απώλεια ενός βασικού συνεταίρου. Η πραγματικότητα είναι ότι οι περισσότερες ελληνικές επιχειρήσεις παραμένουν ευάλωτες σε αυτόν τον κίνδυνο.

Δεν υπάρχει σχέδιο διαδοχής, δεν υπάρχει συμφωνημένος μηχανισμός εξαγοράς και φυσικά δεν υπάρχει διαθέσιμη ρευστότητα. Το σημαντικότερο όλων όμως είναι ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη στιγμή που όλοι θεωρούν ότι δεν θα έρθει ποτέ.

Δείτε όμως το πιο κάτω παράδειγμα: Αν μια επιχείρηση διοικείται από 3 φίλους 40 ετών, η πιθανότητα να μην ζει κάποιος ως την ηλικία των 65 ετών είναι περίπου 30% σύμφωνα με τον ελληνικό πίνακα θνησιμότητας. Η πιθανότητα δηλαδή πλησιάζει το 1 στα 3. Το ερώτημα λοιπόν δεν είναι αν υπάρχει κίνδυνος, αλλά αν υπάρχει σχέδιο για την αντιμετώπιση των συνεπειών του.

Επομένως η διασταυρούμενη ασφάλιση ζωής δεν αποτελεί προϊόν, αλλά εξελιγμένη στρατηγική προστασίας της συνέχειας της επιχείρησης και πολιτική κληρονομικής διαδοχής.

Μια στρατηγική:

- Που επιτρέπει στους συνεταίρους να συμφωνήσουν σήμερα τι θα συμβεί αύριο.
- Που θα προστατέψει τις οικογένειές τους.
- Που θα διασφαλίσει τους εργαζομένους της επιχείρησης.
- Που θα διαφυλάξει την αξία που δημιούργησαν μέσα από χρόνια κόπου και επενδύσεων.

Γιατί η μεγαλύτερη απειλή για μια επιχείρηση δεν είναι πάντα η πυρκαγιά, ο σεισμός ή η κυβερνοεπίθεση, αλλά η απουσία ενός ανθρώπου κλειδί.

Στην K2 πιστεύουμε ότι η σωστή διαχείριση κινδύνου δεν αφορά μόνο την προστασία των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης, αλλά αφορά και την προστασία της συνέχειάς της.

Άλλωστε, στην ορειβάσια οι πιο έμπειροι αναρριχητές δεν προετοιμάζονται μόνο για την ανάβαση, αλλά προετοιμάζονται και για όσα μπορεί να συμβούν κατά τη διαδρομή.

Γιατί η κορυφή δεν κατακτάται από εκείνους που ελπίζουν ότι όλα θα πάνε καλά, αλλά κατακτάται από εκείνους που έχουν προβλέψει τι θα συμβεί αν κάτι δεν πάει καλά.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

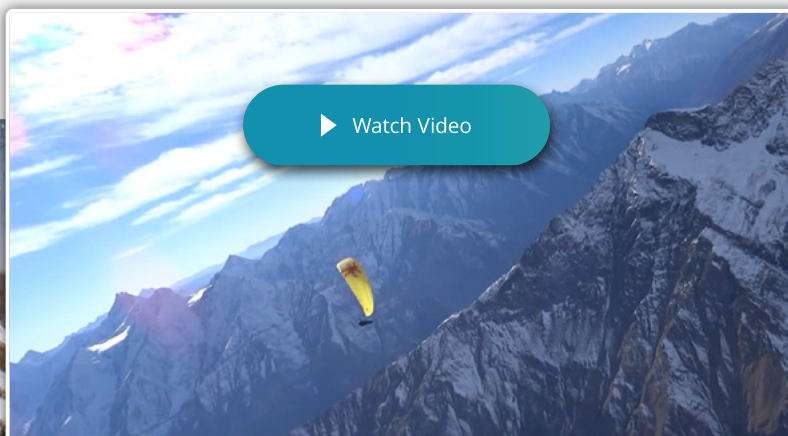
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΠΕΤΑΣ;

Κάθομαι και σκέφτομαι τι είναι αυτό που ωθεί κάποιους ανθρώπους να περπατούν πάνω σε μια λεπτή κορυφογραμμή, ή να πετάνε με paragliding χιλιάδες μέτρα πάνω από το κενό, γνωρίζοντας ότι ένα και μόνο λάθος μπορεί να αποβεί μοιραίο!

Πιστεύω ότι δεν είναι η άγνοια του κινδύνου. Οι άνθρωποι αυτοί γνωρίζουν τον κίνδυνο καλύτερα από τον καθένα. Τον έχουν μελετήσει, τον έχουν σεβαστεί και τον έχουν αποδεχθεί.

Αυτό που τους κινητοποιεί είναι κάτι βαθύτερο: η ανάγκη να ανακαλύψουν μέχρι πού μπορούν να φτάσουν. Να δοκιμάσουν τα όριά τους. Να βρεθούν αντιμέτωποι με τον φόβο και να συνεχίσουν να προχωρούν παρά την παρουσία του. Η πραγματική τόλμη δεν είναι η απουσία φόβου, αλλά η ικανότητα να λειτουργείς ενώ ο φόβος βρίσκεται δίπλα σου.

Ίσως γι' αυτό οι μεγάλες κορυφές εξακολουθούν να ασκούν τέτοια γοητεία στους ανθρώπους. Γιατί εκεί, μακριά από τη βεβαιότητα και την άνεση, αποκαλύπτεται ο πραγματικός χαρακτήρας. Τελικά αγαπητοί μου, οι μεγαλύτερες αναβάσεις δεν γίνονται στα βουνά, αλλά μέσα στο ίδιο το ανθρώπινο μυαλό.

Η αισιοδοξία είναι καθήκον!

KARL POPER

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ LONDON SCHOOL OF ECONOMICS